

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 15T/37/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3520010201
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Odnoga
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2020:3520010201.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom Mgr. Jánom Odnogom, v trestnej veci obžalovaného Z. X., J.. XX.X.XXXX I. K., stíhaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní dňa 10.7.2020 takto

rozhodol:

Obžalovaný: Z. X., J.. XX.X.XXXX I. K., trvale bytom mesto Y., t.č. v ÚVV Ilava

je vinný, že

dňa 29.04.2020 približne v čase o 12.41 hod. v prevádzke obchodného domu Kaufland na ulici Malinovského 2664/36A v Novom Meste nad Váhom, vzal z predajnej plochy 2 ks Taft lak na vlasy v celkovej hodnote 5,98 Eur, 4 ks Pactivej polievky gulášovej v celkovej hodnote 4,36 Eur, 5 ks tovaru Extra fazulovica v celkovej hodnote 4,45 Eur, 1 ks STR8 sprchového gélu v celkovej hodnote 3,49 Eur, 2 ks Laft lak Power na vlasy v celkovej hodnote 5,98 Eur, 2 ks Dove mydlo v celkovej hodnote 2,58 Eur, 2 ks protex propol mydlo v celkovej hodnote 1,18 Eur, 5 ks Pactivej polievky v celkovej hodnote 5,45 Eur, 1 ks telového mlieka zn. Nivea v hodnote 8,69 Eur, 2 ks Pure tuhé mydlo v celkovej hodnote 7,98 Eur, 1 ks Astrid balzam na pery v celkovej hodnote 1,59 Eur, 2 ks Protex mydlo Deo v celkovej hodnote 1,18 Eur, 1 ks Axe Deo v celkovej hodnote 2,89 Eur takým spôsobom, že najskôr pristúpil k regálom so zeleninou, z ktorých vzal zemiaky, jablká a uhorky, ktoré si vložil do nákupného vozíka, následne prešiel k regálom s polotovarmi, kde zobral 4 ks Pactivej polievky gulášovej, 5 ks tovaru Extra fazulovica, 5 ks Pactivej polievky, ktoré si tiež vložil do vozíka, následne sa presunul na miesto, kde kamera nezaznamenávala pohyb, kde si 4 ks Pactivej polievky gulášovej, 5 ks tovaru Extra fazulovica a 5 ks Pactivej polievky vložil do igelitovej tašky, ktorú mal v tom čase pri sebe, potom prešiel k regálom s drogeristickým tovarom, kde zobral 2 ks Taft lak na vlasy, 1 ks STR8 sprchového gélu, 2 ks Laft lak power na vlasy, 2 ks Dove mydlo, 2 ks Protex propol mydlo, 1 ks telové mlieko zn. Nivea, 2 ks Pure tuhé mydlo, 1 ks Astrid balzam na pery, 2 ks Protex mydlo Deo, 1 ks Axe Deo, tieto vložil do vozíka a následne išiel na miesto, kde kamera nezaznamenáva pohyb, kde si tovar 2 ks Taft lak na vlasy, 1 ks STR8 sprchový gél, 2 ks Laft lak power na vlasy, 2 ks Dove mydlo, 2 ks Protex propol mydlo, 1 ks telové mlieko Nivea, 2ks Pure tuhé mydlo, 1 ks Astrid balzam na pery, 2 ks Protex mydlo Deo, 1 ks Axe Deo znova vložil do svojej igelitovej tašky, následne prešiel k pokladničnej zóne, kde na pokladničný pult vyložil z vozíka zemiaky, jablká a uhorky, za ktoré riadne zaplatil, avšak tovar ukrytý v igelitovej taške na pokladničný pás nevyložil a takto bez zaplatenia prešiel cez pokladničnú zónu, čím spôsobil poškodenie spoločnosti Kaufland Slovenská republika v. o. s., so sídlom Trnavská cesta 41/A, Bratislava, IČO: 35 790 164, škodu v celkovej výške 55,80 Eur, napriek tomu, že bol dňa 05.06.2019 právoplatne postihnutý hliadkou Obvodného oddelenia PZ Nové Mesto nad Váhom uložením bloku na pokutu nezaplatenú na mieste č. XXXXXXXX vo výške 30 € za spáchanie priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch, nakoľko dňa 05.06.2019 v čase o 11.40 hod. v predajni Tedi v Novom Meste nad Váhom na ul. Trenčianskej vzal z voľne dostupného regálu 1 ks napaľovacej žehličky v hodnote 12 Eur, s ktorou následne prešiel pokladničnou zónou bez zaplatenia,

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý,

č í m s p á c h a l

prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona

Z a t o s a o d s u d z u j e :

Podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. n), § 37 písm. m) Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom podal dňa 19.6.2020 na tunajšom súde obžalobu sp. zn. Pv 257/20/3304-29 zo dňa 17.6.2020 na obžalovaného Z. X., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe ako je uvedené vo výroku o vine tohto rozsudku.

Súd vo veci vydal dňa 25.6.2020 trestný rozkaz č.k. 15T/37/2020-164, ktorým obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov, proti ktorému podal obžalovaný odpor.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní konanom dňa 10.7.2020 na Okresnom súde Nové Mesto nad Váhom po poučení o možnosti urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1, ods. 4 a o následkoch v rozsahu ods. 5 až 8 Trestného poriadku vyhlásil podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne preto samosudca postupoval podľa § 257 ods. 5 Trestného poriadku a obžalovanému kládol otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku, na ktoré obžalovaný odpovedal :

c) či rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu,
odpoveď obžalovaného : áno

d) či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby,
odpoveď obžalovaného : áno

f) či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu
odpoveď obžalovaného : áno

g) či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestné činy jemu kladené za vinu, pričom bol poučený aj, že prichádza do úvahy použitie § 38 ods. 5 Trestného zákona,
odpoveď obžalovaného : áno

h) či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako trestný čin,
odpoveď obžalovaného : áno

Nakoľko obžalovaný odpovedal na všetky uvedené otázky slovom „áno“ a súd nemal pochybnosti o pravdivosti jeho priznania, po zistení stanoviska prokurátora vyhlásenie obžalovaného o vine podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal a zároveň podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku rozhodol, že dokazovanie o skutku v rozsahu priznanej viny nevykoná a vykoná iba dokazovanie súvisiace s výrokom o treste. Na základe uvedeného, súd potom obžalovaného uznal za vinného zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona pretože obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty daného trestného činu.

Z toho dôvodu súd na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie iba čítaním znaleckého posudku S.. N. X. č. 27/2020 za súhlasu prokurátora a obžalovaného v súlade s ustanovením § 268 ods. 2 Trestného poriadku a v súlade s ustanovením § 269 prečítal správy na obžalovaného tak ako to vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa § 278 ods. 2 Trestného poriadku súd ďalej pri svojom rozhodovaní prihliadal len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opieral sa o dôkazy na hlavnom pojednávaní vykonané. Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku hodnotil dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 34 ods. 1, ods. 4 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Podľa § 36 písm. n) Trestného zákona poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom.

Podľa § 37 písm. m) Trestného zákona prítiažujúcou okolnosťou je to, že páchatel bol už za trestný čin odsúdený; súd môže podľa povahy predchádzajúceho odsúdenia na túto okolnosť neprihliadať.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnuť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a prítiažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 8 Trestného zákona zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby podľa odsekov 3 až 6 sa vykoná iba v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby; základom na zníženie alebo zvýšenie trestnej sadzby je rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou zákonom ustanovenej trestnej sadzby. Zníženie hornej hranice alebo zvýšenie dolnej hranice zákonom ustanovenej trestnej sadzby sa nepoužije v prípadoch, keď v osobitnej časti zákona je ustanovený iba trest odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo doživotie.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd zaradí páchatela na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatela hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Zo znaleckého posudku S.. N. X. č. 27/2020 vyplýva, že u obžalovaného v čase spáchania skutku nebola zistená duševná porucha v pravom slova zmysle. Trpel zmiešanou poruchou osobnosti so schizoidnými a antisociálnymi rysmi. Vedel rozpoznať spoločenskú nebezpečnosť svojho konania a konanie aj ovládať. Ani jedna z týchto schopností nebola narušená. Obžalovaný nie je závislý od žiadnej návykovej látky a netrpí ani nelátkovou závislosťou. V súčasnosti trpí rysmi schizoidnej- sociálna izolácia, oploštenie emócií a antisociálnej- opakujúce sa protispoločenské konanie o ktorom vie, že nie je v súlade s platnými pravidlami, poruchy osobnosti. Reálne netrpí žiadnou psychickou poruchou v pravom slova zmysle. Nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný pre spoločnosť. Psychiatrické liečenie nepotrebuje. Motivácia k trestným činom je zo strany obžalovaného zisťná a zameraná na bezpracný zisk. Nejedná sa o impulzívne pudenie ku krádežiam-kleptománii.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný má 8 záznamov, jedenkrát má podmienene zastavené trestné stíhanie a 7 krát bol právoplatne odsúdený za spáchanie trestného činu. Vo všetkých prípadoch odsúdenia išlo o rovnaké trestné činy krádeže podľa § 212 Trestného zákona. Obžalovaný bol 7 krát odsúdený za krádež v rozmedzí od 4.2.2010 do 20.9.2017. Poslednýkrát bol odsúdený

Okresným súdom Trenčín sp. zn. OT/124/2017, trestným rozkazom zo dňa 20.9.2017, právoplatným tým istým dňom na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace. Obžalovanému boli ukladané podmienené, alternatívne ako aj nepodmienené tresty odňatia slobody.

Z výpisu ústrednej evidencie správnych deliktov a priestupkov ministerstva vnútra vyplýva, že obžalovaný od 9.9.2016 do 9.7.2020 spáchal 6 priestupkov a to v dňoch 9.9.2016 - krádež v drogérii v predajni DM, 23.12.2016 - krádež v drogérii DM, 7.2.2017 - drobná krádež, 30.4.2018 - úmyselné poškodenie cudzej veci, 17.5.2019 - krádež v predajni Planeo Elektro, 5.6.2019 - krádež. Obžalovanému boli ukladané pokuty od 30 € do 90 €.

Z kópie listu obžalovaného zo dňa 6.7.2020 adresovaného spoločnosti Kaufland vyplýva, že obžalovaný píše tejto spoločnosti, že sa dopustil v prevádzke ich obchodného domu dňa 29.4.2020 odcudzenia tovaru, za čo sa úprimne ospravedlňuje. Celá udalosť ho mrzí a v budúcnosti sa už nič také opakovať nebude. Žiada o prijatie ospravedlnenia.

V súvislosti s rozhodovaním o treste je vždy potrebné zohľadniť základné pravidlá pre ukladanie trestu uvádzané v § 34 Trestného zákona. Toto ustanovenie v odseku 1 zakotvuje účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Trest je pritom jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potenciálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa tak uskutočňuje dvoma základnými prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že konanie, za ktoré bol uložený trest, je protiprávne a nežiaduce, varuje ich pred páchaním trestnej činnosti a posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom dopĺňajú a podmieňujú. Disproporcia medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu, tak na páchatela trestného činu, ako i na ostatných členov spoločnosti.

Ďalšou nevyhnutnou zásadou pri ukladaní trestu je aj zásada proporcionálnosti (úmernosti) trestu, z ktorej vyplýva, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určuje aj pohnútku páchatela a možnosti jeho nápravy. Úsudok o možnosti nápravy páchatela si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchatela. Možnosť nápravy páchatela konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchatela na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchatela má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchatela musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchatelov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu pritom treba vždy vychádzať zo spojenia a vzájomnej vyváženej dvoch princípov, a to z princípu zákonnosti trestu a z princípu individualizácie trestu.

V intenciách vyššie uvádzaných základných zásad pre ukladanie trestu súd pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy, jeho priznanie a vyhlásenie viny uložil obžalovanému ako druh trestu trest odňatia slobody nepodmienený a to v dolnej polovici trestnej sadzby vo výmere 7 mesiacov.

Pri obligatórnom skúmaní pomeru a miery závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností súd u obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to podľa § 36 písm. n) Trestného zákona, že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti v konaní pred súdom príslušnému orgánu a to jednak súdu, keďže obžalovaný svojím vyhlásením o vine na hlavnom pojednávaní v zmysle § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku v podstate odbremenil súd od dokazovania jeho viny, ktorou skutočnosťou napomáhal súdu pri objasňovaní trestnej činnosti (viď tiež stanovisko Najvyššieho súdu SR č. 44 uverejnené v Zbierke stanovísk a rozhodnutí Najvyššieho súdu SR č. 5/2017). Zároveň k napomáhaniu objasňovania trestnej činnosti obžalovaný prispel už aj v prípravnom konaní, kedy sa priznal aj v danej fáze trestného konania. Zároveň u obžalovaného súd zistil jednu priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. m) Trestného zákona a to že bol už za trestný čin odsúdený - napríklad rozhodnutie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 4T/57/2011, kde vykonával nepodmienečný 7-mesačný trest odňatia slobody v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona, podľa názoru súdu túto obžalovanému nemožno priznať. Predpokladmi na jej priznanie sú v zásade dve podmienky, ktorých splnenie sa vyžaduje kumulatívne: - priznanie sa k spáchaniu trestného činu a jeho úprimné oľutovanie. Obžalovaný sa síce priznal k spáchaniu skutku ale nespĺnil podľa názoru súdu požiadavku úprimnej ľútosti. Ľútosť nemôže byť totiž iba formálna. Spôsob vyjadrenia ľútosti môže byť u rôznych páchatel'ov rôzny, pričom môže byť závislý na osobnosti páchatel'a, úrovne jeho emocionálnej inteligencie, povahy, spôsobu spáchania trestného činu, následku. Ľútosť je možné definovať aj ako intelligenčnú a emočnú antipatiu k minulej osobnej aktivite a správaniu ako je definovaná napríklad v uznesení Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/58/2010 zo dňa 14.4.2010. Pri identifikácii a posúdení, či u páchatel'a, ktorý sa priznáva k trestnej činnosti a formálne vyjadruje aj ľútosť nad jej spáchaním, ide skutočne o vyjadrenie úprimnej ľútosti je potrebné prihliadať aj k predchádzajúcemu životu vo vzťahu k spáchaným trestným činom alebo priestupkom, ich charakteru a následného života po vykonaní trestu odňatia slobody, uplynutí skúšobnej doby alebo vykonania alternatívneho trestu. Tiež v prípade tzv. špeciálnej recidívy je významným aj časové hľadisko, teda skúmanie ako dlho páchatel' po spáchaní predchádzajúceho trestného činu alebo priestupku dokázal viesť riadny život. Iba vyhodnotením všetkých týchto skutočností môže súd posúdiť, či ľútosť páchatel'a možno považovať za úprimnú. Pokiaľ ide o obžalovaného, tento v zásade vyjadril ľútosť slovne tým, že povedal, že skutok ľutuje a písomne listom datovaným dňa 6.7.2020, teda 4 dni pred konaním hlavného pojednávania. Pri prihliadnutí na predchádzajúci život obžalovaného, ktorý sa za posledných 10 rokov dopustil spolu 13-tich skutkov proti majetku, za ktoré bol právoplatne postihnutý alebo odsúdený (7 trestných činov a 6 priestupkov), teda v priemere viac ako jeden krát ročne ako aj vzhľadom na závery znaleckého posudku na obžalovaného, u ktorého nebola zistená psychiatrická porucha impulzívneho pudenia ku krádežiam (kleptománia) ale naopak bolo zistené, že motivácia k trestným činom je zo strany obžalovaného zištná a zameraná na bezpracný zisk, ako aj vzhľadom na to, že obžalovaný po vykonaní posledných dvoch trestov - odsúdenia Trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 2T/21/2015, ktorý trest povinnej práce vykonal 30.3.2016 a už v decembri toho istého roku spáchal priestupok proti majetku, po podmienečnom odsúdení Okresným súdom Trenčín sp. zn. 0T/124/2017 zo dňa 20.9.2017, v skúšobnej dobe spáchal priestupok, tiež iba tri mesiace po skončení skúšobnej doby, dňa 5.6.2019 spáchal ďalší priestupok proti majetku a následne stíhanú trestnú činnosť, nemožno považovať jeho ľútosť za úprimnú. Naopak, súd ju považuje iba za čisto formálnu zo strany obžalovaného a to aj napísaný list, s cieľom získať nižší trest. Za takéhoto stavu, súd neuveril, že by ľútosť obžalovaného bola úprimná. Ľútosť totiž nemožno považovať za úprimnú, ak páchatel' opakovane pácha rovnakú trestnú činnosť, prípadne priestupkovú alebo ak sa iba krátko po skončení predchádzajúceho trestu, či už vykonaniu alebo skončení skúšobnej doby, dopustí opätovne spáchania obdobného alebo rovnakého trestného činu a to aj v takom prípade, ak mu za trestnú činnosť v minulosti boli ukladané nielen podmienečné a alternatívne tresty ale aj nepodmienečné. Takéto opätovné protispoločenské konanie podľa názoru súdu odzrkadľuje skutočný vnútorný postoj páchatel'a k spáchanej trestnej činnosti, ktorý nemôže byť zmenený iba verbálnym alebo písomným prejavom ľútosti. Inými slovami, pokiaľ niekto po viacnásobnom odsúdení opakovane pácha rovnakú trestnú činnosť nemožno uveriť, že by skutočne oľutoval stíhaný skutok. Súd v tomto kontexte zvažoval aj vyjadrenia obžalovaného o tom, že motívom bola zhoršená finančná situácia v domácnosti, kde žije s bratom a synovcom, k čomu však súd uvádza, že kradnutie lakov na vlasy, balzamov na pery, telového mlieka, či špeciálneho mydla s vysokou mierou pravdepodobnosti nebolo nevyhnutné do 3-člennej mužskej domácnosti. Za týchto okolností, pokiaľ aj obžalovaný ako špeciálny recidivista, plne vedomý si, čo je trestný čin krádeže, slovne či formálne listom vyjadril, že ľutuje skutok pri prihliadnutí aj k veľkému počtu spáchaných trestných činov a priestupkov v minulosti, súd mu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona nepriznal. Jeho ľútosť nebola uveriteľná. Súd pritom dáva do

pozornosti aj rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 23 To 44/2017 z 30. mája 2017, 3To/86/2019 zo dňa 30.10.2019, sp. zn. 23To/54/2020 zo dňa 16.6.2020 v rámci ktorých bol vyslovený názor, že poľahčujúca okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona nemá byť priznávaná „paušálne“ pri iba slovnom, formálnom vyjadrení ľútosti, pričom práve aj množstvo predchádzajúcich spáchaných trestných činov s menším časovým rozstupom, keď ani ukladané tresty nevedli k náprave je dôležitým kritériom pri rozhodovaní, či túto poľahčujúcu okolnosť priznať alebo nie, pričom sa sudy prikláňajú k názoru, že úprimnosť ľútosti za daného stavu absentuje. Súhlas s uvedeným vyslovil napr. aj Ústavný súd SR v rozhodnutí III. ÚS 708/2017 zo dňa 28.11.2017.

Obžalovaného súd odsúdil za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, kde je trestná sadzba v rozmedzí až do 2 rokov. Keďže u obžalovaného bol pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vyrovnaný 1:1, trest sa mu ukladal pri nezmenenej trestnej sadzby. Obžalovaným podľa názoru súdu iba účelovo napísaný list poškodenému, ktorý je právnickou osobou, krátko pred hlavným pojednávaním podľa názoru súdu nespĺňa podmienky na priznanie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. k) Trestného zákona, že by odstránil na právnickej osobe, podnikateľskom subjekte, škodlivé následky trestného činu.

Súd pri konečnom rozhodovaní o druhu trestu a jeho výmere pri prihliadnutí na spôsob spáchania činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy, jeho priznanie a vyhlásenie viny dospel k záveru, že obžalovanému je potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby. Na jednej strane podľa názoru súdu vzhľadom k zistenej špeciálnej recidíve i spáchaným priestupkom proti majetku, tiež k negatívnym možnostiam nápravy obžalovaného, obžalovaný sa javí ako ťažko napravitel'ný páchatel' s výrazným sklonom k páchaniu majetkovej trestnej činnosti, a krátkym časovým odstupom od páchania ďalšej trestnej alebo priestupkovej činnosti bližšie popísanej vyššie v odôvodnení, by pripadalo do úvahy ukladať trestu v hornej polovici trestnej sadzby. Na druhej strane súd prihliadol na priznanie obžalovaného a jeho vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní, ktorý postoj obžalovaného nakoniec viedol súd k trestu v dolnej polovici, pričom súd za zákonný, primeraný, spravodlivý považoval trest odňatia slobody vo výmere 7 mesiacov. Súd pritom dodáva, že aj samotná výška trestu musí odzrkadľovať predchádzajúci život páchatel'a, teda aj páchatel'ovi, ktorý opakovane pácha rovnakú trestnú činnosť by mal byť ukladaný trest vyšší ako prvotrestanému. Súd sa pri úvahách o treste zaoberal aj možnosťou podmiennečného odkladu výkonu trestu, prípadne ukladať alternatívneho trestu, avšak dospel k záveru, že u obžalovaného nie sú splnené podmienky na takýto postup. V minulosti uložené alternatívne tresty alebo napríklad posledný podmiennečne odložený výkon trestu odňatia slobody nemali zjavne na obžalovaného dostatočný efekt nápravy a nevedli ani k dostatočnej ochrane spoločnosti, keďže obžalovaný sa opätovne dopustil spáchania rovnakého trestného činu, nenaplnili teda želaný účel trestu. Vzhľadom na uvedené súd ako jediný dostatočný trest v prípade obžalovaného považoval nepodmienečný trest odňatia slobody. Na podmiennečný odklad výkonu trestu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona (prípadne § 51 Trestného zákona) neboli splnené zákonné podmienky, pretože na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu obžalovaného s poukazom na jeho doterajší život nemožno mať dôvodne za to, že výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný. Práve naopak, tento trest sa javí ako nevyhnutný a potrebný na prevýchovu obžalovaného a ochranu spoločnosti. Možno síce uviesť, že obžalovaný v podstate pácha menej závažnú majetkovú trestnú činnosť, nemožno však odhliadnuť od toho, že tak robí od roku 2010 v spojení aj s priestupkami pravidelne a opakovane s motívom iba ľahkého a bezpracného zisku.

Obžalovaný bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním tohto trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin tiež krádeže, preto súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ ani predchádzajúce nepodmienečné tresty v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia neboli pre nápravu obžalovaného dostačujúce, nemožno ani teraz prijať záver o lepšej náprave v minimálnom stupni stráženia v zmysle § 48 ods. 4 Trestného zákona a to najmä s poukazom na mieru narušenia obžalovaného ako špeciálneho recidivistu v rámci trestného činu krádeže.

Rozsudok neobsahuje výrok o náhrade škody, nakoľko poškodený si takýto nárok neuplatnil, keďže mu nevznikla škoda v dôsledku vrátenia odcudzených vecí do predajne. V tomto smere ale nemožno bagatelizovať spáchaný prečin krádeže ako na to poukazovala obhajoba, nakoľko jediným dôvodom vrátenia odcudzených vecí bolo, že obžalovaný bol pri trestnej činnosti prichytený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku a to v neprospech i v prospech obžalovaného.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.